

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 2010*

Στην υπόθεση C-362/09 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2009,

Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Σ. Παππά, δικηγόρο,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τον Δ. Τριανταφύλλου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

η **Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών**, με έδρα το Μαρούσι (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη και J. Malenovský (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot
γραμματέας: Α. Calot Escobar

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ (στο εξής: Αθηναϊκή Τεχνική ή αναιρεσείουσα) ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Γενικού Δικαστηρίου] της 29ης Ιουνίου 2009, T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε ότι παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής με την οποία ζητήθηκε η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 2004, να θέσει στο αρχείο την καταγγελία της αναιρεσείουσας σχετικά με την κρατική ενίσχυση που φέρεται ότι χορήγησε η Ελληνική Δημοκρατία στην κοινοπραξία της Hyatt Regency στο πλαίσιο της δημόσιας συμβάσεως για το «Καζίνο Mont Parnès», καθόσον η προσφυγή αυτή κατέστη άνευ αντικειμένου (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική του σκέψη, ο κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88] της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1), κωδικοποιεί και θεμελιώνει τη σχετική με την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων πρακτική της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε συμφωνία προς τη νομολογία του Δικαστηρίου,

3 Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 659/1999:

«[...] ένας διαδικαστικός κανονισμός σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου [88] της Συνθήκης θα αυξήσει τη διαφάνεια και την ασφάλεια του δικαίου».

4 Κατά την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 659/1999:

«[...] το χρονικό διάστημα εντός του οποίου η Επιτροπή πρέπει να ολοκληρώσει την προκαταρκτική εξέταση της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης θα πρέπει να ορισθεί σε δύο μήνες από την ημερομηνία παραλαβής μιας πλήρους κοινοποίησης ή από την ημερομηνία παραλαβής μιας δεόντως αιτιολογημένης δήλωσης του οικείου κράτους μέλους ότι θεωρεί την κοινοποίηση πλήρη διότι οι συμπληρωματικές πληροφορίες που έχει ζητήσει η Επιτροπή δεν είναι διαθέσιμες ή έχουν ήδη δοθεί. [...], για λόγους ασφάλειας του δικαίου, η εξέταση αυτή θα πρέπει να περατώνεται με απόφαση».

5 Η ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 659/1999 προβλέπει τα εξής:

«[...] προκειμένου να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με το άρθρο [88] της Συνθήκης, και ιδίως με την υποχρέωση κοινοποίησης και τη ρήτρα αναστολής της εφαρμογής που διατυπώνεται στο άρθρο [88], παράγραφος 3, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει όλες τις περιπτώσεις παράνομων ενισχύσεων. [...] για λόγους διαφάνειας και ασφάλειας του δικαίου, θα πρέπει να θεσπισθούν οι διαδικασίες που ακολουθούνται στις περιπτώσεις αυτές. [...] όταν ένα κράτος μέλος δεν τηρεί την υποχρέωση κοινοποίησης ή τη ρήτρα αναστολής της εφαρμογής, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να δεσμεύεται από προθεσμίες».

- 6 Στο κεφάλαιο II του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Διαδικασία σχετικά με τις κοινοποιούμενες ενισχύσεις», το άρθρο 4 ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή εξετάζει την κοινοποίηση μόλις τη λάβει. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 ή 4.

2. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση, σημειώνει τη διαπίστωση αυτή με σχετική απόφαση.

3. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο, ενώ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου [87], παράγραφος 1, της Συνθήκης, δεν δημιουργεί αμφιβολίες κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, το κηρύσσει συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά (εφεξής αποκαλούμενη “απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων”). Στην απόφαση αυτή, αναφέρεται η συγκεκριμένη εξαίρεση της Συνθήκης που εφαρμόστηκε.

4. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δημιουργεί αμφιβολίες κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, αποφασίζει να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο [...] παράγραφος 2 της Συνθήκης (εφεξής αποκαλούμενη “απόφαση για κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας”).

[...]»

- 7 Το άρθρο 7 του κανονισμού 659/1999 ορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση περί περατώσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

8 Το κεφάλαιο III του εν λόγω κανονισμού διέπει τη διαδικασία που αφορά τις παράνομες ενισχύσεις.

9 Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

«Εφόσον η Επιτροπή έχει στην κατοχή της πληροφορίες από τις οποίες απορρέει ότι υπήρξαν παράνομες ενισχύσεις, ανεξαρτήτως της πηγής τους, εξετάζει αμελλητί τις πληροφορίες αυτές.»

10 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Μετά την εξέταση της ενδεχόμενης ύπαρξης παράνομων ενισχύσεων, εκδίδεται απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 ή 4. Στην περίπτωση απόφασης για κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας, η διαδικασία περατώνεται με απόφαση βάσει του άρθρου 7. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του κράτους μέλους με διαταγή παροχής πληροφοριών, η απόφαση αυτή λαμβάνεται με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες.»

11 Στο κεφάλαιο VI του κανονισμού 659/1999, με τίτλο «Ενδιαφερόμενα μέρη», το άρθρο 20 ορίζει ότι τα εξής:

«1. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 έπειτα από απόφαση της Επιτροπής να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας. Σε κάθε ενδιαφερόμενο μέρος που έχει υποβάλει παρατηρήσεις και σε κάθε δικαιούχο ατομικής ενίσχυσης, αποστέλλεται αντίγραφο της απόφασης που έλαβε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 7.

2. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να ενημερώσει την Επιτροπή για τεκμαιρόμενη παράνομη ενίσχυση και τεκμαιρόμενη καταχρηστική εφαρμογή ενίσχυσης. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει, δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να εξετάσει την περίπτωση, ενημερώνει σχετικά το ενδιαφερόμενο μέρος. Εφόσον η Επιτροπή λάβει απόφαση για υπόθεση που αφορά το αντικείμενο της παρασχεθείσας πληροφορίας, αποστέλλει αντίγραφο της απόφασης αυτής στο ενδιαφερόμενο μέρος.

3. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεώς του, αντίγραφο κάθε απόφασης που λαμβάνεται δυνάμει των άρθρων 4 και 7, του άρθρου 10, παράγραφος 3 και του άρθρου 11.»

12 Κατά το άρθρο 25 του κανονισμού 659/1999:

«Οι αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με τα κεφάλαια II, III, IV, V και VII απευθύνονται στο οικείο κράτος μέλος. [...]»

Ιστορικό της διαφοράς

13 Το Πρωτοδικείο εξέθεσε, στις σκέψεις 4-έως 6 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το ιστορικό της διαφοράς ως εξής:

«4 Τον Οκτώβριο του 2001, οι ελληνικές αρχές κίνησαν διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως για την παραχώρηση του 49% του κεφαλαίου του καζίνο Mont Parnès. Στη διαδικασία μετέσχον δύο υποψήφιοι, η κοινοπραξία Καζίνο Αττικής και η Hyatt Consortium. Κατόπιν διαδικασίας η οποία καταγγέλλεται ως παράνομη, η σύμβαση κατακυρώθηκε στη Hyatt Consortium.

- 5 Η Εγνατία ΑΕ, την οποία η [αναιρεσείουσα], Αθηναϊκή Τεχνική [...], διαδέχθηκε, κατόπιν συγχωνεύσεως, ως μέλος της κοινοπραξίας Καζίνο Αττικής, υπέβαλε στην Επιτροπή [...] καταγγελία σχετικά με τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως στη Hyatt Consortium στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της δημοσίας συμβάσεως. Την κατάθεση της καταγγελίας ακολούθησε αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της [αναιρεσείουσας], καθώς και αιτήσεις παροχής πρόσθετων πληροφοριών που της απηύθυνε η Επιτροπή

- 6 Στις 2 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή απέστειλε στην [αναιρεσείουσα] έγγραφο (στο εξής: επίδικο έγγραφο) το οποίο έχει ως εξής:

“Αναφέρομαι στην ερώτηση που υποβάλατε τηλεφωνικώς σχετικά με το εάν η Επιτροπή συνεχίζει την έρευνά της επί της προαναφερθείσας υποθέσεως ή εάν η υπόθεση αυτή έχει τεθεί στο αρχείο.

Με έγγραφο της 16ης Σεπτεμβρίου 2003, η Επιτροπή σάς ενημέρωσε ότι, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτει, δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι να συνεχιστεί η έρευνα επί της υποθέσεως αυτής (δυνάμει [του άρθρου] 20 του [κανονισμού 659/1999]).

Ελλείψει συμπληρωματικών στοιχείων που να δικαιολογούν τη συνέχιση της έρευνας, η Επιτροπή έθεσε την υπόθεση στο αρχείο στις 2 Ιουνίου 2004.”»

Η πρώτη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Φεβρουαρίου 2005, η Αθηναϊκή Τεχνική άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως, της οποίας έλαβε γνώση με το επίδικο έγγραφο.
- 15 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Απριλίου 2005, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 16 Με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, Τ-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, το Πρωτοδικείο κήρυξε την προσφυγή απαράδεκτη. Το Πρωτοδικείο θεώρησε κατ' ουσίαν ότι, με τη θέση της καταγγελίας στο αρχείο, η Επιτροπή δεν είχε λάβει οριστικώς θέση σχετικά με τον χαρακτηρισμό και το συμβατό προς την κοινή αγορά του μέτρου το οποίο αφορούσε η καταγγελία της αναιρεσείουσας, οπότε το επίδικο έγγραφο δεν συνιστούσε απόφαση δεκτική προσφυγής δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ
- 17 Στις 18 Δεκεμβρίου 2006, η αναιρεσείουσα άσκησε αναίρεση δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου κατά της διατάξεως αυτής.
- 18 Το Δικαστήριο αποφάνθηκε επί της ως άνω αιτήσεως αναίρέσεως με την απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, C-521/06 P, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-5829).

Η απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής

- 19 Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο ακύρωσε την προπαρατεθείσα διάταξη του Πρωτοδικείου Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, επιφυλασσόμενο ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 20 Το Δικαστήριο προσδιόρισε, καταρχάς, τη φύση των πράξεων που εκδίδονται κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου εξετάσεως των κρατικών ενισχύσεων.
- 21 Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθύμισε εκ προοιμίου ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, του προκαταρκτικού σταδίου εξετάσεως των κρατικών ενισχύσεων, που έχει ως μοναδικό σκοπό να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη επί της συμβατότητας, εν όλω ή εν μέρει, της επίμαχης ενισχύσεως, και, αφετέρου, του σταδίου της εξετάσεως αυτής καθαυτήν, που έχει ως σκοπό να παράσχει στο θεσμικό αυτό όργανο τη δυνατότητα να διαφωτισθεί πλήρως εφ' όλων των στοιχείων της υποθέσεως, το δε δεύτερο αυτό στάδιο είναι απαραίτητο εφόσον η Επιτροπή αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες προκειμένου να κρίνει αν μια ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά (σκέψεις 33 και 34).
- 22 Το Δικαστήριο εξέθεσε ότι μόνο στο πλαίσιο του τελευταίου αυτού σταδίου προβλέπει η Συνθήκη ΕΚ την υποχρέωση της Επιτροπής να ζητήσει από τους ενδιαφερομένους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους, οπότε, όταν η Επιτροπή, μετά το πέρας του πρώτου σταδίου, εκδίδει άλλη απόφαση πλην αυτής περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας, οι ως άνω ενδιαφερόμενοι έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την απόφαση αυτή της Επιτροπής προκειμένου να επιτύχουν τον σεβασμό των διαδικαστικών αυτών εγγυήσεων (σκέψεις 35 και 36).
- 23 Το Δικαστήριο ανέφερε, επιπλέον, ότι ο κανονισμός 659/1999 παρέχει στους εν λόγω ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να προκαλέσουν την κίνηση του προκαταρκτικού

σταδίου εξετάσεως, διαβιβάζοντας πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με φερόμενη ως παράνομη κρατική ενίσχυση στην Επιτροπή, η οποία υποχρεούται να ερευνήσει αμελλητί την ενδεχόμενη ύπαρξη ενισχύσεως και τη συμβατότητά της με την κοινή αγορά. Οι ενδιαφερόμενοι, μολονότι δεν μπορούν να επικαλεστούν δικαιώματα άμυνας στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, έχουν εντούτοις το δικαίωμα να μετάσχουν σε αυτή σε βαθμό επαρκή, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, πράγμα που συνεπάγεται ότι η Επιτροπή, όταν ενημερώνει τους ενδιαφερομένους, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 659/1999, ότι δεν υφίστανται επαρκείς λόγοι για να αποφανθεί επί της συγκεκριμένης υποθέσεως, υποχρεούται επίσης να τους επιτρέψει να υποβάλουν, εντός εύλογης προθεσμίας, συμπληρωματικές παρατηρήσεις (σκέψεις 37 έως 39).

24 Το Δικαστήριο συνέχισε τη συλλογιστική του, στις σκέψεις 40 και 41 της αποφάσεως αυτής, ως εξής:

«40 Μετά την υποβολή παρατηρήσεων ή τη λήξη της εύλογης προθεσμίας, η Επιτροπή υποχρεούται, από το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, να περατώσει την προκαταρκτική έρευνα, εκδίδοντας απόφαση δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 2, 3 ή 4, του κανονισμού αυτού, δηλαδή απόφαση διαπιστώνουσα ότι δεν υφίσταται ενίσχυση, απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων ή απόφαση για κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας. Επομένως, το θεσμικό όργανο δεν επιτρέπεται να αδρανή κατά την προκαταρκτική έρευνα. Οφείλει είτε να προχωρήσει, σε εύθετο χρόνο, στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας είτε να θέσει την υπόθεση στο αρχείο, εκδίδοντας σχετική απόφαση (βλ., στο πλαίσιο της διαδικασίας επί υποθέσεων ανταγωνισμού, απόφαση της 18ης Μαρτίου 1997, C-282/95 Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-1503, σκέψη 36). Σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 659/1999, η Επιτροπή, οσάκις λαμβάνει απόφαση κατόπιν πληροφοριακών στοιχείων που προσκόμισε ενδιαφερόμενος, του αποστέλλει αντίγραφο της αποφάσεως αυτής.

41 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή δύναται να λάβει μια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 αποφάσεις χωρίς πάτως να τη χαρακτηρίσει ως εκδοθείσα δυνάμει της διατάξεως αυτής.»

25 Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθύμισε τη σχετική με το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως πάγια νομολογία του, κατά την οποία, για τον χαρακτηρισμό των προσβαλλομένων πράξεων, σημασία έχει η ουσία της πράξεως και η βούληση του συντάκτη της. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι αποτελούν, κατ' αρχήν, πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν τα μέτρα με τα οποία καθορίζεται οριστικώς η θέση της Επιτροπής κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας και τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, ανεξαρτήτως της μορφής των εν λόγω πράξεων και του εάν αυτές πληρούν τυπικές προϋποθέσεις, όπως προϋποθέσεις σχετικές με τον τίτλο τους, την αιτιολογία τους ή τη μνεία των διατάξεων που απαρτίζουν τη νομική βάση τους (σκέψεις 42 έως 44).

26 Το Δικαστήριο συνήγαγε από τα ανωτέρω ότι δεν είχε, συνεπώς, σημασία το αν η προσβαλλομένη πράξη δεν έχει χαρακτηριστεί ως «απόφαση» ή το αν μνημονεύει το άρθρο 4, παράγραφοι 2, 3 ή 4, του κανονισμού 659/1999, ούτε ακόμη το αν η Επιτροπή δεν την κοινοποίησε στο οικείο κράτος μέλος, κατά παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού αυτού.

27 Το Δικαστήριο εξέτασε στη συνέχεια αν το Πρωτοδικείο μπορούσε να συναγάγει ορθώς ότι η απόφαση περί θέσεως στο αρχείο δεν συνιστούσε πράξη δεκτική προσφυγής. Έκρινε συναφώς τα ακόλουθα, στις σκέψεις 52 έως 62 της ίδιας αποφάσεως:

«52 Από την ουσία της [προσβαλλομένης πράξεως] και την πρόθεση της Επιτροπής προκύπτει ότι το θεσμικό όργανο αποφάσισε να περατώσει την προκαταρκτική έρευνα που κινήθηκε κατόπιν της καταγγελίας της Αθηναϊκής Τεχνικής. Με την εν λόγω πράξη, η Επιτροπή έκρινε ότι από την έρευνα δεν κατέστη δυνατή η διαπίστωση κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ και αρνήθηκε εμμέσως να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (βλ., συναφώς, απόφαση [της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P,] Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, [Συλλογή 1998, σ. I-1719], σκέψη 47).

- 53 Εξάλλου, από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 36 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, εκείνοι υπέρ των οποίων έχουν τεθεί οι προβλεπόμενες από τη διάταξη αυτή διαδικαστικές εγγυήσεις μπορούν να επιτύχουν την τήρησή τους μόνον εάν έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την απόφαση αυτή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Η αρχή αυτή εφαρμόζεται τόσο σε περίπτωση που η Επιτροπή αποφασίζει ότι η ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά όσο και σε περίπτωση που η Επιτροπή αποκλείει την ύπαρξη ενισχύσεως.
- 54 Η προσβαλλομένη πράξη δεν μπορεί να χαρακτηριστεί προκαταρκτική ή προπαρασκευαστική, διότι, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, δεν θα επακολουθήσει άλλη πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως (βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, απόφαση [της 16ης Ιουνίου 1994, C-39/93 P,] SFEI κ.λπ. κατά Επιτροπής, [Συλλογή 1994, σ. I-2681,] σκέψη 28).
- 55 Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Πρωτοδικείο, δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να προσκομίσει στην Επιτροπή πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία, τα οποία μπορούν να την υποχρεώσουν να αναθεωρήσει τη θέση της σχετικά με το επίμαχο κρατικό μέτρο.
- [...]
- 57 Αν ένας ενδιαφερόμενος προσκομίσει συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία αφού τεθεί η υπόθεση στο αρχείο, η Επιτροπή μπορεί, ενδεχομένως, να υποχρεωθεί να κινήσει νέα διοικητική διαδικασία. Αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά δεν επηρεάζουν την περάτωση της πρώτης προκαταρκτικής έρευνας.

58 [...], αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, η Επιτροπή έλαβε οριστικώς θέση επί του αιτήματος που της υπέβαλε η [αναιρεσείουσα] να διαπιστώσει παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ.

[...]

60 [...] Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να χαρακτηριστεί ως απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 659/1999, σε συνδυασμό με τα άρθρα 13, παράγραφος 1, και 20, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού αυτού.

61 Δεδομένου ότι, λόγω της πράξεως αυτής, δεν κατέστη δυνατόν να υποβάλει η [αναιρεσείουσα] παρατηρήσεις στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, η πράξη αυτή παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της εταιρίας αυτής.

62 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί πράξη δυνάμενη να προσβληθεί κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ.»

²⁸ Βάσει της συλλογιστικής αυτής, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Πρωτοδικείο είχε πλανηθεί περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά πράξεως μη παράγουσας έννομα αποτελέσματα και, επομένως, μη δεκτικής προσφυγής δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ και, κατά συνέπεια, ακύρωσε την προπαρατεθείσα διάταξη Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της Αθηναϊκής Τεχνικής ΑΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 2004, να θέσει στο αρχείο την καταγγελία της περί κρατικής ενισχύσεως που χορήγησε η Ελληνική Δημοκρατία στην κοινοπραξία Hyatt Regency στο πλαίσιο της δημόσιας συμβάσεως με αντικείμενο την παραχώρηση του 49% του κεφαλαίου του καζίνο Mont Parnès.

Η δεύτερη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 29 Με έγγραφο της 2ας Οκτωβρίου 2008, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Πρωτοδικείο ότι, στις 26 Σεπτεμβρίου 2008, απέστειλε στην αναιρεσείουσα έγγραφο το οποίο ανέφερε τα εξής:

«Αναφέρομαι στο έγγραφο της [2ας Δεκεμβρίου 2004] με το οποίο οι υπηρεσίες της ΓΔ “Ανταγωνισμός” σας γνωστοποίησαν ότι, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτουν, δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για τη συνέχιση της εξετάσεως της οικείας υποθέσεως και ότι, ελλείψει συμπληρωματικών στοιχείων που να δικαιολογούν τη συνέχιση της έρευνας, η Επιτροπή έθεσε την επίμαχη υπόθεση στο αρχείο.

Λαμβανομένης υπόψη της [προπαρατεθείσας δικαστικής] αποφάσεως [Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής], οι υπηρεσίες της ΓΔ “Ανταγωνισμός” σας κοινοποιούν την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου και την επανεξέταση της ανωτέρω υποθέσεως.

Ως εκ τούτου, επαναλαμβάνοντας προγενέστερο αίτημά μας, σας καλούμε εκ νέου να προσκομίσετε στοιχεία από τα οποία να καταδεικνύεται η χορήγηση παράνομης κρατικής ενισχύσεως στο πλαίσιο της πωλήσεως του καζίνο Mont Parnès.»

- 30 Κατά την Επιτροπή, το έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008 συνεπαγόταν ότι, δεδομένου ότι η υπόθεση είχε καταστεί άνευ αντικειμένου, παρείλκε πλέον η έκδοση αποφάσεως.
- 31 Με τις παρατηρήσεις της που κατέθεσε στις 26 Νοεμβρίου 2008 ως απάντηση στο αίτημα περί καταργήσεως της δίκης που υπέβαλε η Επιτροπή, η αναιρεσείουσα αντιτάχθηκε στο αίτημα αυτό.

- 32 Συναφώς, η αναιρεσείουσα προέβαλε τέσσερις λόγους αντλούμενους αντιστοίχως από το ότι το έγγραφο της 26 Σεπτεμβρίου 2008 δεν συνιστούσε πράξη έχουσα ως αποτέλεσμα την εξαφάνιση από νομικής απόψεως της προσβαλλομένης πράξεως, από το ότι η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία περατώθηκε η προκαταρκτική εξέταση, δεν μπορούσε να ανακληθεί, από το ότι το έγγραφο της 26 Σεπτεμβρίου 2008 αποσκοπούσε κατ' ουσίαν στην αποφυγή του δικαστικού ελέγχου της προσβαλλομένης πράξεως και από το ότι το εν λόγω έγγραφο ήταν αντίθετο προς το δεδικασμένο που απορρέει από την προπαρατεθείσα απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής.
- 33 Με τις από 27 Νοεμβρίου 2008 παρατηρήσεις της, η Athens Resort Casino AE Συμμετοχών διατύπωσε τη συμφωνία της με το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης που υπέβαλε η Επιτροπή.

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 34 Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι παρείλκε η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως, για τους ακόλουθους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 31 έως 37 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως:

«31 Εκτιμά ότι το από 26ης Σεπτεμβρίου 2008 έγγραφο της Επιτροπής εγείρει ένα παρεμπίπτον ζήτημα το οποίο πρέπει να κριθεί χωρίς προφορική διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

32 Κατ' αρχάς, πρέπει να τονισθεί ότι το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει, με τη διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 1992, C-222/92, SFEI κ.λπ. κατά Επιτροπής ([...] σκέψεις 1 και 2), ότι σε περίπτωση προσφυγής κατά αποφάσεως να τεθεί στο αρχείο καταγγελία περί κρατικής ενισχύσεως, η κίνηση νέας διαδικασίας προκαταρκτικής έρευνας ισοδυναμεί με ανάκληση της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο. Εν συνεχεία, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η εν λόγω προσφυγή κατέστη άνευ αντικείμενου και έκρινε ότι παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως (προπαρατεθείσα

διάταξη SFEI κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 5 και 7· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, C-341/06 P και C-342/06 P, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., [Συλλογή 2008, σ. I-4777], σκέψη 3, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2006, T-613/97, UFEX κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1531, σκέψεις 8 και 11).

- 33 Δεύτερον, από τις σκέψεις 52, 54 και 58 της [προπαρατεθείσας] αποφάσεως [Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής] προκύπτει ότι η διαπίστωση του Δικαστηρίου ότι με την προσβαλλόμενη πράξη η Επιτροπή καθόρισε οριστικώς τη θέση της όσον αφορά το επίδικο μέτρο ήταν απαραίτητη προκειμένου να καταστεί δυνατός ο χαρακτηρισμός της εν λόγω πράξεως ως πράξεως δυνάμενης να προσβληθεί. Όμως, κατόπιν της κινήσεως νέας προκαταρκτικής έρευνας και της κλήσεως της προσφεύγουσας να υποβάλει έγγραφα προς στήριξη των αιτιάσεών της, δεν υπάρχει πλέον πράξη καθορίζουσα οριστικώς τη θέση της Επιτροπής και, επομένως, υποκείμενη σε προσφυγή.
- 34 Τρίτον, επιβάλλεται να σημειωθεί ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά το πέρασ της προκαταρκτικής έρευνας, και, συνεπώς, κατά την [προπαρατεθείσα] απόφαση [Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής], πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί είτε σιωπηρή απόφαση διαπιστώνουσα ότι το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, είτε σιωπηρή απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων. Επομένως, σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή οφείλει να κινήσει νέα προκαταρκτική έρευνα και, όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο στη σκέψη 40 της [προπαρατεθείσας] αποφάσεως [Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής], να εκδώσει τυπικώς μία από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 αποφάσεις ή απόφαση περί θέσεως της υποθέσεως στο αρχείο, η οποία αποτελεί νέα πράξη δυνάμενη να προσβληθεί.
- 35 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως πρέπει να λογισθεί ότι παράγει ισοδύναμα αποτελέσματα με αυτά δικαστικής αποφάσεως ακυρώνουσας την προσβαλλόμενη πράξη, δεδομένου ότι η κινηθείσα με τον τρόπο αυτό νέα προκαταρκτική έρευνα θα περατωθεί με την έκδοση μίας από

τις προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 τυπικές αποφάσεις ή με την έκδοση αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο. Συγκεκριμένα, μια δικαστική απόφαση ακυρώνουσα την προσβαλλόμενη πράξη δεν θα επέφερε ουδεμία πρόσθετη έννομη συνέπεια σε σχέση με την επίμαχη ανάκληση (διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1999, T-178/99, Elder κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3509, σκέψη 20).

36 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν έχει πλέον κανένα έννομο συμφέρον να επιτύχει την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως (βλ., συναφώς, διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Μαΐου 1997, T-145/95, Proderes κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-823, σκέψη 27, και προπαρατεθείσα διάταξη Elder κατά Επιτροπής, σκέψη 21).

37 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παρούσα προσφυγή έχει καταστεί άνευ αντικειμένου και ότι παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως.»

35 Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και νυν αναιρεσείουσας δεν μπορούσαν να θέσουν το συμπέρασμά του εν αμφιβόλω.

36 Συναφώς, πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι το επίδικο έγγραφο ανέφερε την Επιτροπή, ενώ το έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008 μνημόνευε τις υπηρεσίες της Επιτροπής, έκρινε ότι το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορούσε να ασκήσει επιρροή στον νομικό χαρακτηρισμό του τελευταίου αυτού εγγράφου.

37 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να παραμένει αδρανής και ότι όφειλε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η αναιρεσείουσα δεν επικαλούνταν κανέναν κανόνα δικαίου ο οποίος να επέβαλλε στην Επιτροπή, κατόπιν της ανακλήσεως της αποφάσεως περί θέσεως της καταγγελίας στο αρχείο, να κινήσει διαδικασία διαφορετική από αυτή που οδήγησε στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως.

- 38 Τρίτον, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, από τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας κατά τους οποίους, αφενός μεν, η ενέργεια της Επιτροπής αποσκοπούσε στην αποφυγή του δικαστικού ελέγχου της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο, αφετέρου δε, η κλήση προς υποβολή πληροφοριακών στοιχείων δεν ασκούσε επιρροή, ουδέν νομικό επιχείρημα μπορούσε να συναχθεί.
- 39 Το Πρωτοδικείο προσέθεσε ότι, από τα υποβληθέντα από την αναιρεσείουσα στο πλαίσιο της ενώπιόν του διαδικασίας έγγραφα, δεν προέκυπτε ότι αυτή είχε ήδη εξηγήσει, κατά τη διοικητική διαδικασία, τίνι τρόπω τα επικρινόμενα μέτρα πληρούσαν τις προϋποθέσεις υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως, οπότε αυτή δεν μπορούσε να αμφισβητήσει βασίμως ότι η κλήση προς υποβολή πρόσθετων πληροφοριακών στοιχείων που της απηύθυνε η Επιτροπή αποτελούσε πρόσφορη ενέργεια υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις.
- 40 Τέταρτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας περί δεδικασμένου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το Δικαστήριο προέβη μεν, με την προπαρατεθείσα απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, στην αναίρεση της προπαρατεθείσας διατάξεως Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, πλην όμως η εν λόγω δικαστική απόφαση δεν ασκούσε επιρροή επί του κύρους της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο.

Αιτήματα των διαδίκων

- 41 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Αθηναϊκή Τεχνική ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη,

— να δεχθεί τα αιτήματα που είχε υποβάλει πρωτοδίκως, και,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁴² Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη, και

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁴³ Η Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη, και

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 44 Η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 45 Με τον πρώτο λόγο, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα τη νομολογία σχετικά με τις προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως διοικητικής πράξεως, δυνάμει της οποίας η ανάκληση διοικητικής πράξεως είναι νόμιμη υπό την προϋπόθεση ότι η ανακαλούμενη πράξη είναι παράνομη και η ανάκληση πραγματοποιείται εντός ευλόγου χρόνου. Αφενός, όμως, η απόφαση περί ανακλήσεως ελήφθη τεσσεράμισι και πλέον έτη μετά την έκδοση της αρχικής αποφάσεως, ήτοι μετά την παρέλευση του ευλόγου χρόνου. Αφετέρου, η αιτιολογία της αποφάσεως περί ανακλήσεως δεν ανέφερε την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο, αλλά αποκλειστικώς την προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής. Δεδομένου όμως ότι η αιτιολογία της αποφάσεως αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο όφειλε να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως την έλλειψη της αιτιολογίας αυτής και να κηρύξει παράνομη την απόφαση περί ανακλήσεως.
- 46 Η αναιρεσείουσα προσάπτει στη συνέχεια στο Πρωτοδικείο, με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ότι πλανήθηκε περί το δικαιο μη αποφαινόμενο επί του ζητήματος της καταχρήσεως εξουσίας. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι η ανάκληση πράξεως μπορεί να αποσκοπεί μόνο στην παροχή της δυνατότητας στη διοίκηση να εξασφαλίσει την τήρηση της αρχής της νομιμότητας. Η αιτιολογία όμως της επίμαχης ανακλήσεως περιοριζόταν στην απλή αναφορά στην προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, η οποία δεν αποφαινόταν επί της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως. Επομένως, η Επιτροπή θέλησε να ανακαλέσει την πράξη αυτή όχι για να τηρήσει την αρχή της νομιμότητας, αλλά απλώς για να αποφύγει τον έλεγχο του κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου.

- 47 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι πλανήθηκε περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι η μοναδική συνέπεια της ακυρώσεως της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο συνίστατο στην υποχρέωση επαναλήψεως της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως. Αν όμως ο δικαστής είχε διαπιστώσει ευθέως παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ, η Επιτροπή θα όφειλε να αντλήσει τις συνέπειες της υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως, πράγμα που θα συνεπαγόταν, σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, ότι το ενδιαφερόμενο κράτος θα έπρεπε να καταργήσει την ενίσχυση ή να την τροποποιήσει εντός της προθεσμίας που θα είχε καθορίσει η Επιτροπή.
- 48 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι πλανήθηκε περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας υπόψη το δεδικασμένο που απορρέει από την προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής. Συγκεκριμένα, από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να διαιωνίζει μια κατάσταση αδράνειας στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως των κρατικών ενισχύσεων. Με την ανάκληση όμως της προσβαλλομένης πράξεως, η Επιτροπή επανήλθε ακριβώς στην προ της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής κατάσταση, το δε Πρωτοδικείο, καθόσον δεν επέκρινε την ανάκληση αυτή, πλανήθηκε περί το δίκαιο. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί πλέον να διατηρεί μια κατάσταση αβεβαιότητας. Είναι, αντιθέτως, υποχρεωμένη να αποφασίσει και να συμμορφωθεί ενδεχομένως με την απόφαση του κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου.
- 49 Η Επιτροπή αντιτείνει, εκ προοιμίου, ότι το σύνολο των σχετικών με την ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως αιτιάσεων δεν αφορά την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, αλλά αποκλειστικά την ανάκληση της πράξεως αυτής, η οποία δεν αποτελούσε το αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του Πρωτοδικείου. Επιπλέον, το μέρος της αιτήσεως αναιρέσεως που αφορά τη νομιμότητα της αποφάσεως περί ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως έχει καταχρηστικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ανακάλεσε την προσβαλλόμενη πράξη προς όφελος της αναιρεσείουσας και δυνητικά επί ζημία της ανταγωνιστριάς της. Η αναιρεσείουσα δεν έχει, συνεπώς, κανένα συμφέρον για να θέσει το ζήτημα της προθεσμίας όσον αφορά μια ανάκληση η οποία υποτίθεται την εξυπηρετεί. Το αυτό ισχύει και για το επιχείρημα σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεως περί ανακλήσεως. Τα επιχειρήματα αυτά πρέπει, επομένως, να απορριφθούν ως προδήλως απαράδεκτα. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή φρονεί ότι, στο έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008, αναφερόταν σαφώς ότι προέβαινε στην ανάκληση αυτή έχοντας λάβει υπόψη την προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, την οποία η αναιρεσείουσα εγνώριζε,

καθόσον ήταν προσφεύγουσα η ίδια στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή.

- 50 Επί της ουσίας, η Επιτροπή απαντά συνολικά στους λόγους που αφορούν την κατάχρηση εξουσίας, καθώς και τις συνέπειες της προπαρατεθείσας δικαστικής αποφάσεως Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, καθόσον οι λόγοι αυτοί περιστρέφονται, κατ' αυτήν, γύρω από την ιδέα ότι θα επιθυμούσε απλώς να αποφύγει τον δικαστικό έλεγχο της προσβαλλομένης πράξεως και επανήλθε σε μια κατάσταση αδράνειας. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι εντούτοις εσφαλμένοι διότι, έχοντας κινήσει εκ νέου το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως, εξετάζει τώρα τα στοιχεία του φακέλου.
- 51 Περαιτέρω, η αναιρεσείουσα δεν προσδιορίζει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή υποχρεούνταν να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο δεν μπορούσε να αποφασίσει *ultra petita*. Κατόπιν όμως της ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως, η προσφυγή ακυρώσεως κατέστη άνευ αντικειμένου και οποιοδήποτε άλλο αίτημα αφορών το «*procedere*» της Επιτροπής δεν καλυπτόταν από τα αιτήματα του δικογράφου της προσφυγής.
- 52 Η Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών ισχυρίζεται ότι, ελλείψει ειδικών κανόνων, οι γενικές αρχές που διέπουν την ανάκληση των διοικητικών πράξεων είναι οι αρχές της νομιμότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου. Στον βαθμό όμως που η αναιρεσείουσα αμφισβητεί εξ αρχής τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως, δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή αυτή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επιπλέον, όσον αφορά την αιτιολογία της πράξεως, δεν είναι απαραίτητο, κατά την νομολογία του Δικαστηρίου, η αιτιολογία αυτή να απορρέει από αυτή καθαυτή την πράξη, αλλά μπορεί να συνάγεται εμμέσως από τους εφαρμοστέους κανόνες ή από το πλαίσιο της επίμαχης πράξεως.
- 53 Επιπλέον, η Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών φρονεί, αφενός, ότι, όχι μόνον η Επιτροπή δεν απέφυγε τον δικαστικό έλεγχο αλλά, αντιθέτως, προχώρησε «πέραν» της προπαρατεθείσας δικαστικής αποφάσεως Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής,

στον βαθμό που αποφάσισε την επανέναρξη της έρευνας, δεχόμενη έτσι να ανακαλύψει νέα στοιχεία τα οποία δεν ε γνώριζε. Αφετέρου, από τη δικαστική αυτή απόφαση προκύπτει αποκλειστικά ότι η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να παραμείνει αδρανής και όφειλε, εντός της εύλογης προθεσμίας καταθέσεως της καταγγελίας, να περατώσει την εν λόγω διαδικασία λαμβάνοντας απόφαση και όχι να επανέλθει στην προκαταρκτική διαδικασία έρευνας η οποία δεν επιτρεπόταν πλέον στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί του παραδεκτού

- 54 Όσον αφορά το προβαλλόμενο अपαράδεκτο των αιτιάσεων που βάλλουν κατά της νομιμότητας της ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως, λόγω του ότι αφορούν την απόφαση περί ανακλήσεως, πρέπει να τονιστεί ότι οι αιτιάσεις αυτές στρέφονται πράγματι κατά της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και όχι κατά της αποφάσεως περί ανακλήσεως. Συγκεκριμένα, η αναιρεσείουσα, με τους διάφορους λόγους της, προσάπτει, κατ ουσίαν, στο Πρωτοδικείο ότι πλανήθηκε περί το δίκαιο λαμβάνοντας υπόψη την ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως, ενώ η ανάκληση αυτή ήταν παράνομη.
- 55 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι ίδιες αυτές αιτιάσεις είναι απαράδεκτες στον βαθμό που η απόφαση περί ανακλήσεως δεν αποτελούσε το αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του Πρωτοδικείου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη προκύπτει αντιθέτως ότι οι αιτιάσεις αυτές προβλήθηκαν πράγματι από την αναιρεσείουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου και ότι εντάσσονταν στο πλαίσιο της διαφοράς αυτής. Συγκεκριμένα, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε επί του αν, δυνάμει του εγγράφου της Επιτροπής της 26ης Σεπτεμβρίου 2008, με την οποία το θεσμικό αυτό όργανο ανήγγειλε, μεταξύ άλλων, την ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως, η προσφυγή κατά της πράξεως αυτής είχε καταστεί άνευ αντικειμένου. Επιπλέον, όπως προκύπτει από σκέψεις 23 έως 30 της εν λόγω

διατάξεως, η αναιρεσείουσα αμφισβήτησε ενώπιον του Πρωτοδικείου τη νομιμότητα της ανακλήσεως η οποία είχε αναγγελθεί με το εν λόγω έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008.

- 56 Τέλος, δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζεται ότι η αναιρεσείουσα δεν είχε κανένα συμφέρον να αμφισβητήσει την εκτίμηση του Πρωτοδικείου όσον αφορά τη νομιμότητα της ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως διότι το συμφέρον αυτό εξηρτάτο ευθέως από την απάντηση στο ερώτημα αν η προσφυγή κατά της προσβαλλομένης πράξεως είχε καταστεί ή όχι άνευ αντικειμένου, ερώτημα το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς.
- 57 Κατά συνέπεια, οι λόγοι της αναιρέσεως είναι στο σύνολό τους παραδεκτοί.

Επί της ουσίας

- 58 Με τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι πλανήθηκε περί το δίκαιο κρίνοντας ότι παρείλκε πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής, στον βαθμό που η απόφαση της Επιτροπής της 26ης Σεπτεμβρίου 2008 αποτελούσε πράξη ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως, ενώ η ανάκληση αυτή ήταν παράνομη.
- 59 Εκ προοιμίου, πρέπει να τονιστεί ότι η αναιρεσείουσα, ισχυριζόμενη, συναφώς, ότι η ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως δεν πραγματοποιήθηκε εντός ευλόγου χρόνου, στηρίζεται σε νομολογία που αφορά την ανάκληση με αναδρομικό αποτέλεσμα παράνομης διοικητικής πράξεως η οποία γεννά δικαιώματα (βλ. αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1978, 54/77, Heerpels κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 233, σκέψη 38· της 3ης Μαρτίου 1982, 14/81, Alpha Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή

1982, σ. 749, σκέψη 10· της 26ης Φεβρουαρίου 1987, 15/85, *Consortio Cooperative d’Abruzzo κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1987, σ. 1005, σκέψη 12, και της 17ης Απριλίου 1997, C-90/95 P, *de Compte κατά Κοινοβουλίου*, Συλλογή 1995, σ. I-1999, σκέψη 35).

- 60 Ωστόσο, δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αποτελεί, έναντι της αναιρεσείουσας, πράξη δημιουργούσα δικαιώματα, αλλά πράξη βλαπτική για αυτή. Επομένως, η παρατιθέμενη στην προηγούμενη σκέψη νομολογία δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω.
- 61 Κατόπιν τούτου, πρέπει να τονιστεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην αναιρεσείουσα, με το από 26 Σεπτεμβρίου 2008 έγγραφό της, αφενός, ότι, έχοντας υπόψη την προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, ανακαλούσε το επίδικο έγγραφο, κινούσε εκ νέου την προκαταρκτική διαδικασία έρευνας, επαναλάμβανε το προηγούμενο αίτημά της, με το οποίο είχε καλέσει την αναιρεσείουσα να της υποβάλει στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως, και, αφετέρου, ότι είχε προβεί στην ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως.
- 62 Στην προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής όμως, το Δικαστήριο υπενθύμισε ποιες είναι οι υποχρεώσεις της Επιτροπής όταν ένας ενδιαφερόμενος κινεί, δυνάμει των άρθρων 10, παράγραφος 1, και 20, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 659/1999, το προκαταρκτικό στάδιο έρευνας που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ.
- 63 Το Δικαστήριο έκρινε συνεπώς ότι, μετά την υποβολή των ενδεχόμενων συμπληρωματικών παρατηρήσεων από τους ενδιαφερόμενους ή τη λήξη της εύλογης προθεσμίας, η Επιτροπή υποχρεούται, από το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, να περατώσει το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως, εκδίδοντας απόφαση δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 2, 3 ή 4, του κανονισμού αυτού, δηλαδή απόφαση διαπιστώνουσα ότι δεν υφίσταται ενίσχυση, ή απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων ή απόφαση περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας (βλ., απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 40).

- 64 Η Επιτροπή δεν επιτρέπεται συνεπώς να διαιωνίζει μια κατάσταση αδράνειας κατά το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως. Οφείλει, σε εύθετο χρόνο, είτε να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο της έρευνας είτε να θέσει την υπόθεση στο αρχείο, εκδίδοντας σχετική απόφαση και, αν η Επιτροπή λάβει τέτοια απόφαση κατόπιν πληροφοριακών στοιχείων που προσκόμισε ενδιαφερόμενος, του αποστέλλει αντίγραφο της αποφάσεως αυτής (βλ. απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 40).
- 65 Εν προκειμένω, όμως, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή είχε εκδώσει, με την προσβαλλόμενη πράξη, πράξη με την οποία έθεσε την υπόθεση στο αρχείο. Με την πράξη αυτή, το εν λόγω θεσμικό όργανο αποφάσισε να περατώσει την προκαταρκτική διαδικασία εξετάσεως που κίνησε η αναιρεσείουσα, διαπίστωσε ότι από την έρευνα δεν κατέστη δυνατή η διαπίστωση κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ και αρνήθηκε εμμέσως να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπει το άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (βλ. απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψεις 51 και 52).
- 66 Το Δικαστήριο έκρινε έτσι ότι η Επιτροπή είχε λάβει οριστικώς θέση επί του αιτήματος που της υπέβαλε η αναιρεσείουσα και με το οποίο της ζητούσε να διαπιστώσει παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ. Επιπλέον, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη εμπόδισε την αναιρεσείουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, η πράξη αυτή παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της αναιρεσείουσας. Συνεπώς, κατά το Δικαστήριο, η προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί πράξη δυνάμενη να προσβληθεί κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ (βλ. απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψεις 58, 61 και 62).
- 67 Η αναιρεσείουσα, ως δικαιούχος των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, είχε, συνεπώς, το δικαίωμα να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως ως πρόσωπο το οποίο η εν λόγω πράξη αφορά άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο εδαφίου, ΕΚ (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 Ρ, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψεις 41 και 48).

Ακριβέστερα, είχε το δικαίωμα να προκαλέσει τον έλεγχο από τον κοινοτικό δικαστή της εκτιμήσεως της Επιτροπής ότι, με βάση τα στοιχεία τα οποία διέθετε στις 2 Ιουνίου 2004, η τελευταία αυτή μπορούσε νομίμως να προβεί στη θέση της υποθέσεως στο αρχείο και, εμμέσως, να διατυπώσει την άποψη ότι παρείλκε η κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας.

- 68 Αν η Επιτροπή εδικαιούτο να ανακαλέσει μια πράξη όπως η προσβαλλόμενη πράξη υπό τις συνθήκες της υποθέσεως της κύριας δίκης, θα μπορούσε να δικαιωνίσει μια κατάσταση αδράνειας κατά το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως κατά τρόπο αντίθετο προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 13, παράγραφος 1, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 659/1999 και να αποφύγει κάθε δικαστικό έλεγχο. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 101 των προτάσεών του, θα αρκούσε το οικείο θεσμικό όργανο να θέσει στο αρχείο την καταγγελία που κατατίθεται από ενδιαφερόμενο, στη συνέχεια, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής από τον εν λόγω ενδιαφερόμενο, να ανακαλέσει την απόφαση περί θέσεως στο αρχείο, να κινήσει εκ νέου το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως και να επαναλάβει τις εν λόγω ενέργειες όσες φορές χρειάζεται, προκειμένου να αποφύγει οποιονδήποτε δικαστικό έλεγχο της δράσεώς του.
- 69 Αν γινόταν δεκτή μια τέτοια δυνατότητα, τούτο θα ήταν, εν πάση περιπτώσει, αντίθετο προς την ασφάλεια δικαίου της οποίας την αύξηση αποσκοπεί ακριβώς ο κανονισμός 659/1999, όπως προκύπτει από την τρίτη, την έβδομη και την ενδέκατη αιτιολογική του σκέψη.
- 70 Λαμβανομένων όμως υπόψη των επιταγών της χρηστής διοικήσεως και της ασφαλείας δικαίου, καθώς και της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, πρέπει να θεωρηθεί, αφενός, ότι η Επιτροπή μπορεί να προβεί στην ανάκληση αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο καταγγελίας αφορώσας ενίσχυση η οποία καταγγέλλεται ως παράνομη, μόνο για να επανορθώσει έλλειψη νομιμότητας από την οποία πάσχει η εν λόγω απόφαση και, αφετέρου, ότι δεν μπορεί, κατόπιν μιας τέτοιας ανακλήσεως, να συνεχίσει τη διαδικασία από στάδιο προγενέστερο του συγκεκριμένου σημείου στο οποίο επήλθε η διαπιστωθείσα έλλειψη νομιμότητας.

- 71 Εν προκειμένω, δεν προκύπτει ότι το έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008 αποσκοπούσε στην επανόρθωση μιας ελλείψεως νομιμότητας από την οποία έπασχε η προσβαλλόμενη πράξη. Συγκεκριμένα, το εν λόγω έγγραφο δεν αναφέρει τη φύση της ελλείψεως νομιμότητας από την οποία έπασχε η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία και μόνον μπορούσε να δικαιολογήσει την ανάκλησή της.
- 72 Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή γνωστοποίησε απλώς στην αναιρεσείουσα ότι, «[λ]αμβανομένης υπόψη της [προπαρατεθείσας] αποφάσεως [Αθηνάϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής], οι υπηρεσίες της ΓΔ “Ανταγωνισμός” σας κοινοποιούν την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου και την επανεξέταση της ανωτέρω υποθέσεως». Δεν αμφισβητείται όμως ότι, με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως, αλλά αποκλειστικά επί του χαρακτηρισμού της πράξεως αυτής ως πράξεως δεκτικής προσφυγής, οπότε η απλή αυτή παραπομπή δεν είναι ικανή να δικαιολογήσει την απόφαση περί ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως.
- 73 Περαιτέρω, όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως ήταν επιβεβλημένη λόγω του ότι δεν ήταν αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τέτοιου είδους έλλειψη νομιμότητας θα μπορούσε να επανορθωθεί με την έκδοση νέας αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο και συνεπώς δεν θα δικαιολογούσε, εν πάση περιπτώσει, την εκ νέου κίνηση του προκαταρκτικού σταδίου εξετάσεως.
- 74 Υπό το πρίσμα όλων αυτών των στοιχείων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κακώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή edικαιούτο να προβεί στην ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως υπό τις συνθήκες που διαλαμβάνονται στο έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008.
- 75 Επομένως, ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τέταρτος λόγος που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως και βάσει των οποίων προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι έκρινε ότι η προσβαλλόμενη πράξη είχε ανακληθεί, ενώ η ανάκληση αυτή ήταν παράνομη, είναι βάσιμοι.

- 76 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η εξέταση του τρίτου λόγου που προέβαλε η αναιρεσείουσα.
- 77 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση αναιρέσεως και να ακυρωθεί η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.

Επί της αναπομπής της υποθέσεως στο Γενικό Δικαστήριο

- 78 Από το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, όταν αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να την κρίνει εκείνο.
- 79 Υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της υποθέσεως, διότι η προσφυγή της αναιρεσείουσας κατά της προσβαλλομένης πράξεως δεν εξετάστηκε επί της ουσίας από το Πρωτοδικείο.
- 80 Ως εκ τούτου, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της αναιρεσείουσας με τα οποία ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁸¹ Δεδομένου ότι η υπόθεση αναπέμφθηκε στο Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρούσας κατ' αναίρεση διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 29 Ιουνίου 2009, T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής.**
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)